

transporcie, wymagań stawianych obsłudze i załodze pojazdów, czy dokumentacji przewozowej. Zawarto również wytyczne dotyczące ograniczeń przejazdu przez tunele i wymagania nadzorowania środków transportujących materiały niebezpieczne. Przewóz materiałów niebezpiecznych dozwolony jest:

- pojazdami skrzyniowymi,
- w kontenerach,
- na platformach,
- pojazdami ze specjalnie przystosowanym nadwoziem do transportu.

Według wytycznych ADR dozwolone są trzy sposoby przewozu materiałów niebezpiecznych. Pierwszym z nich jest przewóz „w sztukach przesyłki” – przez co należy rozumieć transport ładunku w atestowanym opakowaniu wraz z jego odpowiednim oznaczeniem. Drugim ze sposobów jest tzw. „przewóz luzem”, lecz dozwolony jest tylko dla wybranych materiałów niebezpiecznych charakteryzujących się niewielkim zagrożeniem. Ładunek w tym przypadku jest umieszczony w kontenerze lub skrzyni bez zastosowania specjalnych opakowań. Trzecim sposobem jest transport materiałów niebezpiecznych w cysternach. Dozwolony jest on jednak tylko pojazdami specjalnie do tego celu przystosowanymi pod względem konstrukcyjnym wraz z niezbędnym wyposażeniem. Przewóz cysterną odbywać się musi zgodnie z przepisami odnoszącymi się do ich konstrukcji oraz dopuszczenia do przewozu.

Każdy przewóz towarów niebezpiecznych musi być odpowiednio oznakowany. Transport ładunków niebezpiecznych znakuje się specjalną tablicą koloru pomarańczowego z naniesionymi na jej górze i dole numerami identyfikacyjnymi. W górnej części podawany jest kod rozpoznawczy zagrożenia. W dolnej części tablicy zawarty jest 4-cyfrowy numer UN (odpowiadający niebezpieczną właściwością przewożonego ładunku – zgodnie z jego klasyfikacją). Obie części tablicy oddzielone są belką po jej środku. Zarówno obramowanie, belka, jak i naniesione cyfry na tablicy zawsze są koloru czarnego.

Umowa ADR powiązana jest z innymi umowami i regulaminami dotyczącymi transportu międzynarodowego:

- kolejowego (RID - Regulamin dla międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych),
- lotniczego (ICAO - Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego),
- morskiego (IMDG - Międzynarodowy kodeks ładunków niebezpiecznych).

Regulamin RID stanowi Załącznik 2 do umowy o Międzynarodowej Kolejowej Komunikacji Towarowej (SMGS) – Przepisy o przewozie materiałów niebezpiecznych. Ważny jest od 1 stycznia 2007 roku. Przepisy te odnoszą się w szczególności do sposobu oznakowania przewożonych materiałów niebezpiecznych. Podział materiałów niebezpiecznych w transporcie kolejowym jest identyczny, jak w przypadku transportu drogowego. Niemniej jednak do materiałów szczególnie niebezpiecznych stosuje się zaostrzone zasady postępowania przy ich transporcie. Materiałami tymi są wszystkie z klasy 7 oraz niektóre z klasy 2, 3, 6.1 i 8. Przewóz materiałów niebezpiecznych podlega jego śledzeniu. Informacje na temat takiego przewozu przekazywane są telefonicznie podczas procesu przewozu na całej długości drogi. Pociągi biorące udział w takim przewozie muszą posiadać specjalną obsadę konduktorską wraz z drużyną pociągową. Dodatkowo, regulacje przewozów materiałów niebezpiecznych w kolei zostały określone w ustawie z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie koleją towarów niebezpiecznych.